

OVERWEGING 14 februari 2021

Er komt iemand met huidvraat bij Jezus. Wat is dat huidvraat? De Nieuwe Bijbelvertaling gebruikt deze term. Vroeger werd het vertaald met melaatsheid: een verbastering van 'maladi' en 'lazare': de ziekte van Lazarus. Nu noemen we het 'lepra'. Huidvraat is een nieuw ontworpen woord. Het is een letterlijke vertaling uit het Hebreeuws.

In Leviticus lezen we zonet: Heb je een zwelling, uitslag of een lichte plek op je huid? Ga dan meteen naar de tempel en laat het aan de priester zien. Constateert hij dat het haar op de aangetaste plek wit is geworden. De plek diep in de huid ligt. Dan is de diagnose: huidvraat. De persoon in kwestie wordt door de priester onrein verklaard. Hij heeft een besmettelijke ziekte. Lepra is een besmettelijke bacteriële huid -en zenuwziekte. Complicaties kunnen leiden tot handicaps en verminkingen. Je kunt zelfs je voeten verliezen. De bacterie wordt via de lucht overgedragen. Besmetting treedt op via niezen, hoesten en ademhaling. Om te voorkomen dat de lepralijder anderen besmet, werden de volgende maatregelen genomen: De onreine zondert zich totaal af. In quarantaine dus. Je verre houden van tempel, familie en bewoonde wereld. Ontmoet hij iemand, dan op afstand ratelen en roepen: ONREIN, ONREIN. Hij moet zijn kleren scheuren. Baard en snor bedekken, zodat mensen op afstand al kunnen zien wat er aan de hand is. En zich uit de voeten kunnen maken. Zo iemand leidt dus een ongelooflijk eenzaam leven. Hij ontmoet alleen nog lotgenoten.

"Er komt iemand met huidvraat (melaatse) naar Jezus toe!" De melaatse riep niet: "Kijk uit, ik ben onrein, besmet." Hij waagt het om de voorschriften van de Thora te overtreden. Hij waagt zich in Jezus nabijheid. Meer kruipend dan lopend. Smekend op zijn knieën. Misschien had hij gehoord dat Jezus mensen kon genezen. Hopend op barmhartigheid en genezing slaakt hij een noodkreet: "Als u wilt, kunt u mij rein maken." Jezus leerde van zijn ouders en in de synagoge: Blijf uit de buurt van een melaatse. Hem aanraken is zelf melaatse worden. Maar er gebeurt iets in het hart van Jezus. Hij wordt tot in zijn ingewanden geraakt. Hij voelt het enorme lijden en de eenzaamheid van de man. Hij ziet niet de zieke, maar de mens. Hij ziet hem in de ogen en ziet een kind van God. Een broer, want wij beiden bestaan, omdat God zijn Geest in ons blaast. Gods Liefde breekt door alle reinheidsvoorschriften heen. Hij strekt zijn handen uit en raakt hem aan. Hij zegt: "Ik wil het. Wees rein."

We zitten al een tijd opgescheept met het coronavirus. Ook nu maatregelen om ons te beschermen: lockdown, avondklok, anderhalve meter, geen carnaval! Ook nu komen mensen in een isolement. Zijn er vele noodkreten. Bij jong en oud. Gebeurt God nu niet waar mensen de noodkreet toelaten en proberen mensen in nood nabij te zijn? Is Hij/Zij niet in de barmhartigheid die dit lijden doorbreekt? Ik denk aan Zara die dagelijks naar het bejaardenhuis gaat om naar haar opa, die in quarantaine is te zwaaien. Ik denk aan een oma die om de dag haar studerende kleinzoon, die nogal down is, even belt. Aan een vrouw van 90 die zieke mensen een kaartje stuurt en een hart onder de riem steekt. Aan de zeven prominenten en de burgemeester van Amsterdam: "De geestelijke gevolgen van de lockdown voor jongeren zijn niet meer

verantwoord en zeer verontrustend. Als het gaat, geef hun meer vrijheden.” De man uit Voerendaal die door Afrika reisde. Hij ziet op een verlaten plek een man langs de weg op de grond zitten. Voor zich een hoed en naast hem een bordje waarop staat: ‘Ik ben blind en melaats. Help me!’ De Voerendaler weet dat hij afstand moet houden. Toch wordt hij zijn kant op getrokken. Hij zoekt een paar munten. Hij gooit de euro’s richting hoed, maar ze vallen ernaast. Hij wil ze oprapen. Maar tot zijn verbazing ziet hij dat de blinde man het geld al in de hoed heeft gelegd. “Ik geloof dat u niet helemaal blind bent”, zegt hij. “Dat klopt”, zegt de bedelaar, “Ik ben de plaatsvervanger.” “En waar is dan die blinde meneer?” “Die is naar de bioscoop.” Een ouder echtpaar bezoekt wekelijks Harrie, aan het einde van de straat. Hij heeft corona. Mag dus geen bezoek ontvangen. Het ouder echtpaar gaat toch wekelijks. Ze brengen een pan soep. Als het gaat, wordt er gekaart. Hij leest de krant en wat ziet hij bij de overlijdensadvertenties: Buurman Harrie is gestorven. Hij vertelt het aan zijn vrouw. Zij zegt: “Goh, we zouden vanavond nog gaan kaarten.” Zegt hij: “He, dat staat hier ook: In plaats van kaarten.”